

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วยมาตรา ๑๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘ /๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๐ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“ผู้บริหาร”	หมายถึง	คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก ศูนย์

วิทยาเขตหนองคาย และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และให้รวมถึง หัวหน้าหน่วยงานองค์กรในกำกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาเขตหนองคาย และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และให้รวมถึงผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจสอบภายใน สังกัดสำนักงานอธิการบดี และหัวหน้าหน่วยงานองค์กรในกำกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“อาจารย์” หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ และให้หมายความรวมถึงข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่สายผู้สอน

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และให้หมายความรวมถึง พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานองค์กรในกำกับ และลูกจ้าง ที่มีให้อาจารย์ที่สังกัดในมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“บุคลากร” หมายถึง อาจารย์และข้าราชการที่ปฏิบัติงาน และสังกัดในมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“จรรยาบรรณ” หมายถึง ประมวลความประพฤติที่พึงงาม

“วิชาชีพเฉพาะ” หมายถึง สาขาวิชาชีพที่มีองค์กรวิชาชีพกำหนด

จรรยาบรรณไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้และมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ประจำมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

จรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ครอบคลุมบุคลากรทุกคนทุกประเภทและทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยสอดคล้องตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการ ด้วย

ข้อ ๗ บุคลากรของมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

๗.๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง

(๑) พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติ

(๒) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๓) พึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

๓.๒ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

(๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๒) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

(๓) พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๔) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการและมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

๓.๓ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

(๑) พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ได้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ได้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ได้บังคับบัญชาด้วยหลักธรรมาภิบาล

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เอื้ออาทร และมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๔) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

๓.๔ จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ

(๑) พึงใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่ายในการสื่อความหมายต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ

(๒) พึงละเว้นการใช้อำนาจหน้าที่ในการหาประโยชน์โดยมิชอบจากนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการ

(๓) พึงให้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ ด้วยความเต็มใจและรวดเร็วทันเวลา

(๔) พึงให้การบริการต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการด้วยจิตสำนึก ในการให้บริการที่ดี มีความเสมอภาค รวดเร็ว ประหยัด ถูกต้อง และปราศจากอคติ

(๕) พึงละเว้นการแนะนำนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการ ใดๆ อันเป็นการหลบเลี่ยงต่อกฎหมายและระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้อง

๗.๕ จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

(๑) พึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสมอภาค โปร่งใส และเป็นธรรม

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้มาใช้บริการด้วยความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจา ที่สุภาพอ่อนโยน และปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) พึงละเว้นการรับทรัพย์สินในมูลค่าเกินปกติวิสัย และการแสวงหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในกรณีที่รับทรัพย์สินมีมูลค่าเกินปกติวิสัย ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

๗.๖ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

(๑) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณขององค์กรวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกหรือสังกัดอยู่

(๒) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ อาจารย์นอกจากพึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดในข้อ ๗ แล้ว พึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป

(๒) พึงสอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลา และเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๓) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต

(๔) พึงส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยปราศจากความครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ

(๕) พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

(๖) พึงกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ภายในกรอบความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง

(๗) พึงปฏิบัติภารกิจ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

(๘) พึงปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยในประกาศของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(๙) พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๐) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ

ข้อ ๘ การประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากรดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักเรียน นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน อบรม หรือมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางฝ่าฝืน หรือผิดกฎหมายต่อนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน และสังคมอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๑๐ การประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากรในเรื่องใด ไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๒

การประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๑ การประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ถ้าไม่มีความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณซึ่งไม่เป็นความผิดวินัยตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับนี้ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

กรณีอธิการบดีประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับนี้ให้ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัศนคติจนให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๒ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๓

การส่งเสริมและควบคุมให้เป็นไปตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๓ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณ จะต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๒) การร้องทุกข์คำสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณ ให้ร้องทุกข์ต่อคณะบุคคลที่มีความอิสระและเป็นกลาง

(๓) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวนทางจรรยาบรรณ

(๔) การสอบสวนทางจรรยาบรรณและพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณ ต้องยึดหลักการให้ ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนทางจรรยาบรรณหรือกรรมการจรรยาบรรณได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักเรียน นักศึกษา บุคลากร หรือบุคคลอื่น

ข้อ ๑๔ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีมาตรการส่งเสริมกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอโดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๑๕ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ
จรรยาบรรณ”

๑๕.๑ องค์ประกอบ

คณะกรรมการมีองค์ประกอบ ดังนี้

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวนสี่คนเป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ
จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๔) ผู้บริหาร จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๕) ผู้แทนอาจารย์ จำนวนสี่คนเป็นกรรมการ
- (๖) ผู้แทนข้าราชการ จำนวนสี่คนเป็นกรรมการ
- (๗) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานด้านบริหารงานบุคคล เป็นกรรมการ
โดยตำแหน่ง
- (๘) ผู้อำนวยการกองที่รับผิดชอบงานด้านบริหารงานบุคคล เป็น
เลขานุการ

๑๕.๒ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา

พิจารณาแต่งตั้ง

ชื่อผู้บริหารเป็นกรรมการ

- (๑) กรรมการตามข้อ ๑๕.๑ (๑) (๒) และ(๓)ให้สภามหาวิทยาลัย
- (๒) กรรมการตามข้อ ๑๕.๑ (๔) ให้ที่ประชุมคณบดีพิจารณาเสนอ
ชื่อผู้บริหารเป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการตามข้อ ๑๕.๑ (๕) และ (๖) ดำเนินการดังนี้
ให้คณะโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ เสนอชื่ออาจารย์
และข้าราชการ ประเภทละหนึ่งคน และสำนักงานอธิการบดีโดยความเห็นชอบของที่ประชุมหัวหน้าสำนักงาน
อธิการบดี ผู้อำนวยการกอง และผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภายใน เสนอชื่อข้าราชการ จำนวนหนึ่งคน
ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่งประชุมกันในแต่ละประเภท
เพื่อเลือกกันเองให้ได้ผู้เหมาะสมเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ประเภทละสี่คน

๑๕.๓ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง

กรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง
ตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ และผู้บริหาร ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานและกรรมการตาม ข้อ ๑๕.๑(๑) (๒) (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว และยังมีได้มีการแต่งตั้งตำแหน่งดังกล่าวใหม่ ให้ประธานและ กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งใหม่

กรณีที่กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้มีการ แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างและให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่จะมีวาระที่เหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันอาจไม่แต่งตั้งก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณดังกล่าวแล้ว ให้กรรมการพ้นตำแหน่ง ดังนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เมื่อกรรมการตามข้อ ๑๕.๑ (๑) (๓) และ(๔) พ้นจากตำแหน่ง กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณงามความดีและ หรือเคยได้รับรางวัล ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติในสังคม และกรรมการจรรยาบรรณตามข้อ ๑๕.๑ (๕) และ (๖) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เป็นอาจารย์และข้าราชการ สังกัดมหาวิทยาลัย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีนับถึงวันที่ คณะกรรมการประจำคณะเสนอชื่อ

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และหรือ ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง นับถึงวัน คัดเลือกจากคณะ มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอแนะแนวทางและมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติตาม จรรยาบรรณ

(๒) กำหนดการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง และให้เสนอมหาวิทยาลัยออกเป็นประกาศ ในกรณีที่มีการประพฤติผิดจรรยาบรรณใดๆ เข้าข่ายการกระทำผิดวินัยด้วย ให้เสนอมหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัย

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณ กรณีบุคลากรถูกกล่าวหา กล่าวโทษ ร้องเรียน หรือมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าบุคลากรฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

(๔) พิจารณาเสนอการสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

(๕) ประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณ และเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วย
จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

(๗) คณะกรรมการจรรยาบรรณอาจแต่งตั้งคณะทำงานและหรือคณะอนุกรรมการ
เพื่อช่วยงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๔

วิธีการพิจารณา

ข้อ ๑๘ วิธีการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญในการให้
โอกาสคู่กรณีรับทราบการพิจารณา การแสดงพยานหลักฐานและความเห็นของตนก่อนการพิจารณาวินิจฉัย
การให้สิทธิคู่กรณีขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมขอสำเนาเอกสารและการเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านกรรมการ
สอบสวนทางจรรยาบรรณ

ความเห็นคณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความเป็นมา
หรือคำกล่าวหา พร้อมข้อสรุปที่ได้มาจากการพิจารณาเหตุผลในการสอบสวนและรวบรวมข้อเท็จจริง รวมทั้ง
บทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๙ การใช้สิทธิของคู่กรณีในการขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมขอคัดสำเนา
เอกสารตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกร้องเรียนมีสิทธิขอตรวจได้ แต่ทั้งนี้ การขอตรวจ
หรือคัดบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของ
ผู้บังคับบัญชาที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาจรรยาบรรณของบุคลากร
ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็น เป็นเรื่อง ๆ ไป อีกทั้งต้องคำนึงถึงการคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็น
นักเรียน นักศึกษา บุคลากร หรือบุคคลอื่น ด้วย

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชานุญาตให้คัดถ้อยคำพยานจะต้องทำเป็นบันทึกสรุปถ้อยคำหรือ
ปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๒๐ เมื่อดำเนินการสอบสวนทางจรรยาบรรณตามข้อ ๑๘ แล้ว หากปรากฏ
หลักฐานน่าเชื่อได้ว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและไม่เป็นความผิดวินัย ให้คณะกรรมการ
จรรยาบรรณเสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดี แล้วแต่กรณี ดำเนินการทางจรรยาบรรณ ตามที่
กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับนี้

การพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอา
คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนกรรมการจรรยาบรรณทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในที่ประชุม

ข้อ ๒๑ กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาเห็นว่า การประพฤติผิดจรรยาบรรณของ
บุคลากรเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอ
ความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดี แล้วแต่กรณีดำเนินการทางวินัยของบุคลากรด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการนำเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๕

การอุทธรณ์และการร้องทุกข์จรรยาบรรณ

ข้อ ๒๒ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษประพฤติดิจจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม ประจำมหาวิทยาลัย หรือต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัย

บุคลากรผู้ใดถูกสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับนี้ มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม ประจำมหาวิทยาลัยได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง”

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปโดยอนุโลมไปพลางก่อน เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จนครบวาระ หรือจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการขึ้นใหม่ ตามข้อบังคับนี้

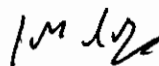
ข้อ ๒๔ บุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาว่าประพฤติดิจจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี ดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ส่วนการสอบสวนทางจรรยาบรรณ การพิจารณา และดำเนินการทางจรรยาบรรณให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่ในกรณี ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้สอบสวนทางจรรยาบรรณ โดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้ว ก่อนที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังไม่สอบสวนหรือดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้น ต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนทางจรรยาบรรณ หรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้ว ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าสอบสวนทางจรรยาบรรณ หรือการพิจารณานั้นแล้วแต่กรณี เป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

พลตำรวจเอก

(ภา สารสิน)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น